

Sygn. akt V Kz 581/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora Ireny Laury Łozowickiej

po rozpoznaniu w sprawie **Ł. C.**, syna A. i E., urodzonego (...) w Ł.

podejrzanego o czyny z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i inne

zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanego w dniu 21 czerwca 2016 roku

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej

z dnia 14 czerwca 2016 roku, w sprawie sygn. akt II Kp 137/16, (...)

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 1 pkt 2 i § 2 k.p.k. zastosował w stosunku do podejrzanego **Ł. C.** środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy tj. od (...)

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył w całości zażaleniem obrońca podejrzanego zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu:

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, tj. art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt 2 i § 2 k.p.k., polegającą na:

- zastosowaniu tymczasowego aresztowania w sytuacji, gdy zebrane dowody nie wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw;
- przyjęciu, iż istnieje obawa, że pozostając na wolności podejrzany może podjąć działania zakłócające prawidłowy tok postępowania karnego, podczas gdy nie ma żadnych okoliczności, które mogłyby w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego powodować ze strony podejrzanego taką obawę;
- uznaniu, że grożąca podejrzanemu surowa kara uzasadnia zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca podejrzanego wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nieuwzględnienie wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania, ewentualnie zastosowanie innych wolnościowych środków zapobiegawczych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy podejrzanego nie jest zasadne.

Ł. C. jest podejrzany o popełnienie trzech przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Rejonowy, mimo wyjątkowo syntetycznego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, dokonując ustaleń faktycznych wykazał istnienie ogólnej przesłanki stosowania środków zapobiegawczych w postaci dużego prawdopodobieństwa popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu czynów przestępczych. Co do czynu z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii świadczy o tym choćby dowód z wyjaśnień S. S..

Choć dowód ten, jako dowód z pomówienia, podlegać będzie szczególnie wnikliwej ocenie przez Sąd rozpoznający sprawę merytorycznie, to na obecnym etapie postępowania, w realiach przedmiotowej sprawy trafnie został uznany za spełniający kryterium dużego prawdopodobieństwa popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa w rozumieniu ogólnej przesłanki stosowania środków zapobiegawczych, określonej w przepisie art. 249 § 1 k.p.k. Należy bowiem wskazać, że wyjaśnienia S. S. znajdowały potwierdzenie w protokole przeszukania, a także częściowo korespondowały z zeznaniami A. B. na okoliczność zakupu (...) od podejrzanego przez S. S..

Sąd Rejonowy stosując wobec podejrzanego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania trafnie wskazał również na występowanie przesłanki szczególnej zawartej w art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k., w postaci obawy matactwa oraz w art. 258 § 2 k.p.k. w postaci zagrożenia surową karą pozbawienia wolności.

Mając na uwadze rozbieżne wyjaśnienia podejrzanego i jego brata co do posiadania ujawnionych w zajmowanym przez nich mieszkaniu środków odurzających zachodzi uzasadniona obawa, że przebywając na wolności podejrzany mógłby podejmować działania mające na celu nakłanianie brata do składania nieprawdziwych wyjaśnień oraz uzgadnianie wspólnej wersji przebiegu zdarzenia.

Zagrożenie za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wynoszące do 10 lat pozbawienia wolności, spełnia kryterium surowej kary w rozumieniu szczególnej przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania z art. 258 § 2 k.p.k.

Zagrożenie surową karą pozbawienia wolności, przy uwzględnieniu uprzedniej karalności podejrzanego za podobne przestępstwo, przybiera w przedmiotowej sprawie realny charakter.

W obawie przed surową karą podejrzany może podjąć działania destabilizujące postępowanie karne.

Reasumując należy uznać, że w przedmiotowej sprawie znajdują pełne potwierdzenie przywołane przez Sąd I instancji przesłanki wymienione w art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w art. 258 § 2 k.p.k., które trafnie legły u podstaw zastosowania tymczasowego aresztowania wobec Ł. C..

Sąd I instancji słusznie przyjął, że stosowanie wobec podejrzanego izolacyjnego środka zapobiegawczego jest niezbędne do zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania na jego obecnym etapie, zaś inne środki o charakterze wolnościowym nie byłyby wystarczające.

Czas na jaki zostało zastosowane tymczasowe aresztowanie nie jest nadmierny i powinien być wystarczający dla wykonania dalszych czynności postępowania przygotowawczego.

W sprawie nie ujawniono żadnej negatywnej przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania wskazanej w art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.